

۱. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۷۹۴۳

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: محمد حسین بن زین العابدین ارموی، تا: ۲۷
ذیحجه ۱۳۴۹ق، جا: نجف اشرف؛ استنساخ شده از نسخه‌ای که
وقف‌نامه آن بخط علامه مجلسی بوده است؛ جلد: مقوا، ۸۸گ،

۲۰ اسطر، اندازه: ۱۶/۱×۳/۳۱سم [ف: ۱۴-۴۹۳]

۲. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۷۹۴۲

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: عبدالله بن محمد حسن تبریزی، تا: ۱۳۵۱ق، جا:
نجف اشرف؛ ۹۹گ، ۱۷ اسطر، اندازه: ۱۶/۷×۲۰سم [ف: ۱۴-۴۹۲]

● مستزاد / ادبیات / فارسی

mostazād

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۰۹۴۰/۳

آغاز: آگاهی بخش طبخافسوس که این مزرعه عمر درو شد xx
دیدگی که چطو شد

خط: نستعلیق، بی‌کا، تا: قرن ۱۴؛ ۲گ (۹-۱۰پ) [ف: ۲۰-۵۲۸]

● مستزادی / فارسی

mostazādi

امین دفتر، محمد بن عبدالله، - ۱۳۲۸ قمری

amīn daftar, mohammad ebn-e 'abd-ol-lāh (- 1910)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۰۹۵۵/۴

کاتب = مؤلف، تا: قرن ۱۴؛ ۱گ [ف: ۲۰-۵۴۳]

● المستصفی فی علم الاصول / اصول فقه / عربی

al-mustaṣfā fi 'ilm-il uṣūl

غزالی، محمد بن محمد، ۴۵۰ - ۵۰۵ قمری

qazzālī, mohammad ebn-e mohammad (1059 - 1112)

تاریخ تألیف: ۵۰۳ق

قواعد اصول فقه را با استدلالی مختصر و نقل بعضی از اقوال
بزرگان این علم و علم حدیث و فقه، و می‌گوید که در تفصیل
و اختصار بین دو کتاب خود «تهذیب الاصول» و «المنحول» قرار
دادم. در یک «مقدمه» و چهار «قطب» گزارش داده: صدر
الکتاب: علة تقسیم المؤلف کتابه بهذا التقسیم؛ قطب ۱. الاحکام؛
۲. الادلة، و هی الکتاب و السنة و الاجماع؛ ۳. طریق الاستثمار؛
۴. المستمتر، و هو المجتهد. (سید احمد اشکور)

آغاز: الحمد لله القوی القادر الولی الناصر اللطیف القاهر المنتقم
الغافر الباطن الظاهر ... اما بعد، فقد تناطقت علی التوافق قاضی
العقل و هو الحاکم الذی لا یعزل و لا یبدل و شاهد الشرع و هو
الشاهر المزکی المعدل، بان الدنيا دار غرور لا دار سرور ...

۲۲. قم؛ مؤسسه آیه الله بروجردی؛ شماره نسخه: ۵۳۹

کتاب جهاد و امر به معروف؛ خط: نسخ خوب، بی‌کا، تا: از عصر
مؤلف و به خط وی تصحیح شده؛ ۲۸۴گ، ۱۸ سطر، اندازه:
۲۰×۱۸سم [ف: ۲-۳۴۰]

● المسترشد / کلام و اعتقادات / عربی

al-mustaršid

حسنی، قاسم بن ابراهیم، ۱۶۹ - ۲۴۶ قمری

hasanī, qāsem ebn-e ebrāhīm (786 - 861)

مسائلی است درباره عدل و توحید و غیره از مطالب اعتقادی،
الرد علی من زعم ان الله تعالی فی السماء، و ان له نفسا کائفوس،
و انه نور کالانوار المخلوقة، و انه شیء کالاشیاء، و ان له وجها
کوجه الانسان، و ان الابصار تدرکه. بعضی از این مسائل دارای
دیباچه مخصوصی است و می‌توان آنها را رسائل جداگانه به
حساب آورد.

[مؤلفات الزیدیه ۱۵/۳]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۷۱/۱۵

آغاز: الحمد لله الذی لا تدرکه الابصار و لا تحیط به الاقطار الذی

لا تهجم علیه العقول بفکرها

نسخه اصل: کتابخانه ای در یمن؛ خط: نسخ، کاتب = مؤلف، تا:

۲ رجب ۱۰۶۴ق؛ ۶۷ص (۳۴۹-۴۱۵) [عکسی ف: ۱-۸۹]

● المسترشد فی الامامة / کلام و اعتقادات / عربی

al-mustaršid fi-l imāma

طبری آملی، محمد بن جریر، ۵ قمری

tabarī āmolī, mohammad ebn-e jarīr (- 11c)

مؤلف با آیات و روایات خلافت و زعامت و امامت را برای
حضرت علی و فرزندان معصوم آن بزرگوار ثابت و با براهین
متقن و دلایل واضح به رد استدلال و احتجاجات مخالفان
پرداخته و تنها ائمه اطهار را شایسته مقام والای امامت معرفی
کرده و کتاب را در هشت «باب» تنظیم شده: ۱. باب الفضل و
العلم لمن اودعها له؛ ۲. باب تثبیت الفضل لمن له الفضل؛ ۳.
نفی الامامة عن من لم یصلح لها و اثباتها لمن صلح لها؛ ۴. الرد علی
من قال لم یعد علی بن ابی طالب عن طلب حقه؛ ۵. قصة الغار؛
۶. شرح قول النبی (ص) لعلی انت منی بمرتلة هارون من موسی؛
۷. الرد علی من قال ان اسلام علی (ع) اسلام الصیان؛ ۸. تثبیت
الامامة.

آغاز: بسمله، الحمد لله رب العالمین و العاقبة للمتقین ... قال
ابوجعفر محمد بن جریر بن رستم بن یزید الطبری رحمة الله علیه؛
انجام: وقفنا الله تبارک و تعالی انه ولی ذلک و القادر علیه.
چاپ: نجف، مطبعة الحیدریة، ۱۷۰ص، بدون تاریخ.

فهرستگان: نسخ‌های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیست و نهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276267

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۳

است. دیباچه در بیان لزوم حجت است. در مقدمه سبب تألیف را چنین آورده و کتاب را چنین توصیف نموده است: «و اختاروا اثمتهم بعد النبی (ص) و عدلوا عن من نصبه الله و رسوله و قالوا اليهم بمشاكلتهم اياهم في النقص و قلة الفهم ليناووا من دنياهم و لما رجوه من الارتقاء الى درجتهم الدنياويه بعدهم و احلوهم عندهم محل الائمة الطاهرين المعصومين الكاملين القادرين الذين فصلت (كذا) اليهم الامامة بالنصوصات انكروا معجزات الائمة في شريعة نبينا (ص) خصوصاً لثلا يطالب احدهم باقامة معجزات و اظهار برهان و دليل و ارادوا اطفاء نورالله بفواهمهم و ابي الله الا ان يتم نوره و لو كره المشركون فلما وجدت ذلك كذلك حاولت ان اولف مما اظهروه من المعجزات و اقاموه من الدلائل و البراهين مما سمعته و قرأته في كتاب مقصور على ذكر المعجزات و البراهين ليسهل حفظها و بلوغ ما اوردته فيها من احاديث عجيبه هايله مهوله فانها من المشكلات التي يتهافت فيها العقول لكونها من المعضلات لا يحتملها الا مؤمن امتحن الله قلبه للايمان و جمعت من كتب شتى من مناقبهم و علومهم و احتجاجاتهم التي لا تستغنى عنها الطالب للحق و الراغب فيه زلفه الى الله و ابتغاء لمرضاته و تقربا الى صاحب الحضرة العلية الامامية المرتضوية صلوات الله على مشرفها».

آغاز: الحمد لله الذي نور قلوبنا بهداية محمد و شرح صدورنا بولاية على ... اما بعد فان الله سبحانه و تعالى لما ابدى العالم و ذرا الناس و بسط لهم ارزاقهم ...
انجام: يا مفضل انت و أربعة و أربعون رجلاً تحشرون مع القائم عليه السلام و انت على يمين القائم عليه السلام.
چاپ: نجف، مطبعة الحيدرية، ۳۲۵ص، ۱۹۴۶ و ۱۹۶۳م.
[سزگین ۵۴۰/۱؛ لسان الميزان ۱۰۳/۵؛ معجم المؤلفين ۱۴۶/۹]

۱. قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۱۶۳۱/۲

آغاز: برابر

نسخه اصل: کتابخانه امام جمعه-زنجان؛ خط: نسخ، کا: کمال الدین حسین بن محمد بن عماد حسینی استرآبادی، تا: با تاریخ ۹۵۸ق؛ افتادگی: انجام؛ ۳۰ص (۵۵۹-۶۲۸) [عکسی ف: ۵-۶۷]

۲. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۸۱۴۹/۲

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: ولی بن محمد، تا: قرن ۱۱؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج مشکی مقوایی با برگردان، ۳۷گگ (۲۰۶-۲۴۲پ)، ۲۳ سطر، اندازه: ۲۹/۵×۱۹سم [ف: ۳-۱۹۰]

۳. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۵۱۳۸/۱۵۲

آغاز: حدثنا ابو الحسين بن محمد بن هرون بن موسى التلعكبري قال حدثنا عن المفضل بن عمر الجعفي عن جابر الجعفي عن سعيد بن المسيب قال لما قتل الحسين بن علي و رد نعيه الى المدينة و ورد الاخبار ... قال فخرج عبد الله بن عمر الخطاب صارخا من داره لاطما وجهه شاقا جيبه؛ انجام: تمت كتابة العهد در بلدة دار

● امامان صعده و صنعا / تراجم-اردو

emāmān-e sa'de va san'ā

عرشی حیدرآبادی، ابوالحماد، ق ۱۴ قمری
'aršī heydar-ābādī, ab-ol-mahāmed (- 20c)

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۹۵۴/۱

خط: نستعلیق هندی، کاتب = مؤلف، تا: قرن ۱۴ [مختصر ف: ۸۱]

- ← الامامة < مسائل في الامامة في خمسة اصول
- ← الامامة < جوابات المسائل الجارودية و الزيدية
- ← الامامة < معارج الاصول
- ← الامامة < اجوبة مسائل في الامامة
- ← الامامة < جامع العبارات في الخلافة و الوصاية و الولاية
- ← امامت < كامل بهائي
- ← امامت < اصول دين
- ← امامت < اثبات امامت
- ← امامت < بديعه
- ← امامت < يوحنايه

● الامامة = دلائل الامامة = نوادر المعجزات في

مناقب الائمة الهداة / كلام و اعتقادات / عربي

al-imāma = dalā'il-ul imāma = nawādir-ul mu'jizāt fī manāqib-il a'immat-il huda

طبری آملی، محمد بن جریر، ق ۵ قمری

tabarī āmolī, mohammad ebn-e jarīr (- 11c)

کتابی است در احوال و معجزات معصومان که از حضرت فاطمه (س) آغاز می کند سپس به امام حسن تا امام قائم ادامه می یابد. این کتاب به محمد بن جریر بن رستم طبری آملی نسبت داده شده است. نخستین کسی که آن را بدین نسبت خواند علی ابن طاوس است (۵۸۹-۶۶۴) که در تألیفات خود از نسخه ای از آن نقل می کند که برخلاف نسخه های کنونی نام مؤلف را در آغاز داشته است و مطالبی دیگر نیز از آن نقل می کند که نسخه های امروزی آنها را ندارد. سپس سید هاشم توبلی بحرینی (۱۱۰۷) است که از این کتاب به عنوان «الامامة» نقل می کند. چون کسی که این کتاب به او منسوب است، هم نام طبری تاریخ نگار بزرگ (۲۲۴-۳۱۰ه) است و در عین حال روایت هایی در آن است که از استادان شیخ طوسی (۳۸۵-۴۶۰) و نجاشی (-۴۵۰) نقل شده است و مؤلف را در قرن پنجم نشان می دهد و نیز روایاتی در بر دارد که مؤلف را در قرن سوم نشان می دهد. از این روی در الذریعه (ج ۸ص ۲۴۱-۲۴۷) به چند محمد بن جریر طبری قائل شدند و مؤلف این کتاب را معاصر طوسی شمردند و نظریه ای را که این «دلائل الامامة» را از تألیفات قرن هفتم می شمرد باطل می دانند. این کتاب مرتب بر دیباچه و ۱۳ «باب»

فرستگان: نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد چهارم؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276241

استاد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۰/۲۰۱۲